Dosarul nr.2r-356/2025 judecătoria Orhei, sediul Central, judecător C. Troianovschi

D E C I Z I E

15 decembrie 2025 mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Alina Ţihonschi şi Mariana Sajin

examinând recursul declarat de Morozniuc Vasile, în persoana reprezentantului, avocat Stăvilă Mihai, împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Central din 02 septembrie 2025 şi a ordonanţei de protecţie din 02 septembrie 2025, la cererea petiţionarei Morozniuc Ana cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului Morozniuc Vasile,-

c o n s t a t ă :

Poziţia instanţei de fond:

1. La 01 septembrie 2025, în Judecătoria Orhei, sediul Central a fost înregistrată cererea petiţionarei Morozniuc Ana, în persoana reprezentantului, avocat Munteanu Diana, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului Morozniuc Vasile.
2. În motivarea cererii Morozniuc Ana a invocat că, Morozniuc Vasile este soţul său, cu care se află în proces de desfacere a căsătoriei, din căsătoria lor rezultând trei copii minori. Aceasta a declarat că intimatul manifestă un comportament amoral, provoacă în mod constant conflicte şi exercită asupra ei violenţă psihologică şi fizică.
3. Specifică că, la data de 23 august 2025, aproximativ la ora 12:00, revenind la domiciliul situat în *****, a constatat că lacătul de la uşă fusese schimbat. L-a contactat telefonic pe Morozniuc Vasile pentru a solicita explicaţii, fiind convinsă că acesta a procedat la schimbarea lacătului. La sosirea sa la faţa locului, intimatul a iniţiat un conflict, a insultat-o cu expresii jignitoare şi a exercitat violenţă fizică şi psihică asupra ei, în prezenţa copiilor minori.
4. Ca urmare, victima a solicitat intervenţia organelor de poliţie, fiind supusă examinării medico-legale, în cadrul căreia i-au fost stabilite vătămări corporale neînsemnate.
5. În temeiul celor expuse, Morozniuc Ana solicită: obligarea agresorului Morozniuc Vasile să părăsească temporar locuinţa comună; obligarea acestuia să păstreze o distanţă de cel puţin 500 m faţă de locul aflării victimei, inclusiv, faţă de locul său de muncă, evitând orice contact vizual; interzicerea oricărei forme de contact cu victima, inclusiv, telefonic, prin corespondenţă sau prin orice alte mijloace.
6. Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul central din 02 septembrie 2025 s-a admis parţial cererea depusă de Morozniuc Ana, în persoana reprezentantului, avocat Munteanu Diana.
7. Prin ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie din 02 septembrie 2025 s-a stabilit pentru victima Morozniuc Ana, pentru o perioadă de 45 zile, următoarele măsuri

de protecţie a victimei violenţei în familie, de la acţiunile agresorului Morozniuc Vasile şi anume:

- s-a obligat Morozniuc Vasile de a părăsi locuinţa victimei şi de a sta departe de locuinţa victimei;
- s-a obligat Morozniuc Vasile de a sta departe de locul aflării victimei Morozniuc Ana, incluaiv la locul de muncă la o distanţă de cel puţin 500 metri, excluzând orice contract vizual cu ea;
- s-a interzis lui Morozniuc Vasile de a contacta cu victima Morozniuc Ana sub nici o formă, inclusiv telefonic, prin corespondenţă, mesaje, reţele de socializare şi prin orice alte metode.

Solicitarea recurentului:

8. La data de 10 septembrie 2025, Morozniuc Vasile, în persoana reprezentantului, avocat Stăvilă Mihai a depus cerere de recurs împotriva încheierii instanţei de fond din 02 septembrie 2025 şi a ordonanţei de protecţie din aceeaşi dată, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanţei de fond şi emiterea unei noi hotărârii potrivit căreia cererea Anei Morozniuc de eliberare a ordonanţei de protecţie să fie respinsă, ca neîntemeiată.

Argumentele părţilor:

9. În motivarea cererii de recurs, recurentul menţionează că, Morozniuc Ana şi Morozniuc Vasile se află în proces de divorţ, iar din momentul iniţierii acestei proceduri, Morozniuc Vasile a părăsit temporar domiciliul situat în *****, lăsând-o pe Morozniuc Ana şi pe cei trei copii minori să locuiască în continuare în apartament. Este evident că Morozniuc Vasile se deplasa periodic la domiciliu pentru a-şi vedea copiii şi a-şi exercita responsabilităţile părinteşti, împrejurare în care între soţi se isca frecvent conflicte din diverse motive. Un motiv principal îl reprezintă faptul că petiţionara ar fi introdus în locuinţă „mai mulţi concubini”, fapt ce ar fi creat copiilor un climat psihologic inconfortabil, jenant şi deranjant.

10. În aceste circumstanţe, Morozniuc Vasile a procedat la schimbarea lacătului de la uşa apartamentului, având intenţia de a proteja minorii, întrucât, potrivit discuţiilor purtate cu aceştia, copiii s-au arătat revoltaţi şi speriaţi de accesul repetat în locuinţă al unei persoane străine pentru ei. La întoarcerea de la serviciu, Morozniuc Ana a reacţionat violent la aflarea acestui fapt şi s-a năpustit asupra lui Morozniuc Vasile, provocându-i zgârieturi, echimoze şi excoriaţii multiple, aspecte consemnate în Raportul de expertiză medico-legală din 25.08.2025.

11. Afirmă că, aşa-numita „victimă” a înscenat situaţia la care face referire, susţinând că Morozniuc Vasile i-ar provoca frică şi stres psiho-emoţional, deşi adevărata cauză a tensiunilor o reprezintă deteriorarea relaţiei conjugale şi conflictul generat de procedura de divorţ. Totodată, aceasta urmăreşte, din motive de răzbunare, manipularea copiilor împotriva tatălui lor, înlăturarea acestuia de la contactul cu minorii şi instigarea copiilor la ostilitate faţă de părintele pârât.

12. Alegaţiile privind comportamentul pretins amoral al lui Morozniuc Vasile, iniţierea conflictelor şi aplicarea presupusei violenţe fizice şi psihice sunt pur declarative, motivate de resentimente şi lipsite de suport factologic, având în vedere că, pe parcursul anilor de căsătorie, petiţionara nu a mai sesizat organele de drept în acest sens.

13. Dimpotrivă, Morozniuc Vasile a prezentat instanței, pe un suport electronic, înregistrările video ale evenimentelor din data incidentului, însă instanța a refuzat examinarea acestora în ședință, invocând volumul mare și lipsa de timp. Din aceste înregistrări rezultă în mod evident că Morozniuc Vasile nu a aplicat violență fizică asupra acesteia, în pofida comportamentului provocator al lui Morozniuc Ana, fiind în schimb vizibile acțiunile violente ale acesteia din urmă. Prin urmare, dreptul lui Morozniuc Vasile la un proces echitabil a fost încălcat, fiind afectat principiul egalității armelor, întrucât probele sale au fost ignorate, iar cererea petiționarei a fost admisă în lipsa unor dovezi pertinente.

14. Mai mult, instanța consemnează în partea descriptivă a încheierii existența agresării reciproce (pag.5, alin.2), o declară agresor pe Morozniuc Ana (pag.6, alin.1), însă în partea dispozitivă îl declară agresor pe Morozniuc Vasile, ceea ce reprezintă o contradicție evidentă.

15. De asemenea, instanța nu a ținut cont de faptul că părțile sunt în proces de divorț, cauza aflându-se pe rolul aceluiași judecător, având termen stabilit pentru 10.09.2025. Impunerea obligației ca Morozniuc Vasile să păstreze o distanță de 500 m și să evite contactul vizual cu Morozniuc Ana creează un impediment în desfășurarea normală a acelei ședințe de judecată.

16. Totodată, s-a adus o ingerință nejustificată în drepturile copiilor minori de a se întâlni cu tatăl lor, întrucât acesta este limitat în posibilitatea de a-i lua de la domiciliul comun, unde se presupune că se află împreună cu mama, față de care trebuie să păstreze distanța impusă de instanță.

17. În concluzie menționează că, hotărârea adoptată este prematură și contravine prezumției de nevinovăție, deoarece instanța face trimitere la procesul-verbal contravențional întocmit pe numele lui Morozniuc Vasile, care însă nu s-a soldat cu o hotărâre, examinarea fiind programată abia pentru data de 04.11.2025. În aceste condiții, instanța a adoptat o soluție neîntemeiată, declarându-l pe Morozniuc Vasile agresor fără existența unor probe obiective, ignorând totodată probele care atestă că, în fapt, acesta a fost victima agresiunii exercitate de Morozniuc Ana.

Termenul de declarare a recursului:

18. Potrivit art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

19. În speță, încheierea recurată a fost emisă la data de 02 septembrie 2025, fiind înmânată părților la aceeași dată (f.d.37).

20. La data de 10 septembrie 2025, Morozniuc Vasile, în persoana reprezentantului, avocat Stăvilă Mihai a contestat încheierea judecătoriei Orhei, sediul central din 02 septembrie 2025 și a ordonanței de protecție din aceeași dată.

21. Colegiul constată, că recursul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

22. Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed:

23. Conform prevederilor art.426 alin.(3) CPC RM, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

24. Potrivit art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

25. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC RM, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

26. Actele cauzei atestă, că la data de 01 septembrie 2025, Morozniuc Ana a depus cererea la Judecătoria Orhei, sediul central privind aplicarea măsurilor de protecţie pentru victimele violenţei în familie, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecţie a victimei violenţei în familie faţă de agresorul Morozniuc Vasile.

27. Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul central din 02 septembrie 2025 s-a admis parţial cererea depusă de Morozniuc Ana, în persoana reprezentantului, avocat Munteanu Diana.

28. Prin ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie din 02 septembrie 2025 s-a stabilit pentru victima Morozniuc Ana, pentru o perioadă de 45 zile, următoarele măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie, de la acţiunile agresorului Morozniuc Vasile şi anume:

- s-a obligat Morozniuc Vasile de a părăsi locuinţa victimei şi de a sta departe de locuinţa victimei;
- s-a obligat Morozniuc Vasile de a sta departe de locul aflării victimei Morozniuc Ana, incluaiv la locul de muncă la o distanţă de cel puţin 500 metri, excluzând orice contract vizual cu ea;
- s-a interzis lui Morozniuc Vasile de a contacta cu victima Morozniuc Ana sub nici o formă, inclusiv telefonic, prin corespondenţă, mesaje, reţele de socializare şi prin orice alte metode.

29. La 10 septembrie 2025 Morozniuc Vasile, în persoana reprezentantului, avocat Stăvilă Mihai, a contestat actele judecătoreşti cu recurs, solicitând anularea acestora.

30. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii şi ordonanţei de protecţie contestate, prin prisma motivelor invocate în recurs şi a materialelor cauzei, Colegiul civil conchide că soluţia oferită de prima instanţă este justă şi argumentată, fiind în concordanţă cu normele ce guvernează raportul juridic litigios şi materialul probator administrat.

31. Colegiul civil menţionează că, violenţa în familie reprezintă o problemă socială extrem de gravă, iar specialiştii o consideră drept formă de tortură din cauza caracteristicilor sale. Impactul social al violenţei în familie este extins, deoarece aceasta afectează nu numai victimele, dar şi persoanele care sânt martore sau au cunoştinţă de situaţii de violenţă în familie.

32. Colegiul reţine că, în baza art.8 „Dreptul la respectarea vieţii private şi de familie" din Convenţia nr.1950 din 04 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie. Măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi

prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

33. Norma art.2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr.45 din 01 martie 2007, defineşte:

- *violenţă în familie* drept actele de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;
- *violenţă fizică* - vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.
- *violenţă psihologică* se înţelege provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

34. Conform art.3 alin.(2) din Legea sus citată, subiecţi ai violenţei în familie pot fi: a) în condiţia conlocuirii – persoanele aflate în relaţii de căsătorie, de divorţ, de concubinaj, de tutelă şi curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soţii rudelor, alte personae întreţinute deacestea; b) în condiţia locuirii separate – persoanele aflate în relaţii de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuţi în afara căsătoriei, cei aflaţi sub tutelă sau curatelă, alte persoane aflate la întreţinerea acestora.

35. Potrivit art.11 alin.(1) din Legea nr.45-XVI din 01 martie 2007, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.

36. Conform art.12 alin.(1) al aceleiaşi Legi, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie. Iar, art.13 alin.(2^1) stabileşte că, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, [...].

37. Potrivit art.13 alin.(1) lit.a) şi b) din Legea nr.45-XVI din 01 martie 2007, cererea despre comiterea actelor de violenţă în familie se depune: a) la organele de poliţie; b) în instanţă de judecată.

38. Conform art.278[7] alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de p\nă la 3 luni.

39. Conform art.278[5] Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.

40. Potrivit art.278[6] alin.(3) Cod de procedură civilă, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.

41. În acest context Colegiul notează că, în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

42. Relevant cazului este şi jurisprudenţa CEDO, care în practica sa, a accentuat că în cazul violenţei domestice drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la integritatea fizică şi mentală (hotărârea din 09.06.2009 în cazul Opuz contra Turciei, cererea nr.33401/02). Mai mult ca atât, Curtea a reiterat faptul că tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiuni efective din partea statului.

43. Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, victima Morozniuc Ana şi agresorul Morozniuc Vasile sunt soţii, care se află în proces de divorţ.

44. Prin urmare, părţile întrunesc condiţiile prevăzute de art.3 alin.(2) din Legea privind prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie, fiind calificate drept subiecţi ai violenţei în familie,

45. Din analiza materialelor cauzei, instanţa reţine că, urmare a conflictului produs între părţi, atât Morozniuc Ana, cât şi Morozniuc Vasile au sesizat Inspectoratul de Poliţie Orhei, ceea ce a determinat întocmirea unor procese-verbale contravenţionale în temeiul art.78[1] Cod contravenţional pentru fiecare dintre aceştia.

46. Astfel, din declaraţiile petiţionarei Morozniuc Ana şi ale reprezentantului său, coroborate cu raportul de constatare medico-legală depus la dosar, rezultă că la data de 23 august 2025 între părţi a avut loc un conflict la domiciliu, în timpul căruia presupusul agresor Morozniuc Vasile ar fi aplicat violenţă fizică şi psihică asupra acesteia, provocându-i vătămări neînsemnate. Aceste împrejurări sunt susţinute prin concluziile raportului medico-legal, care certifică existenţa leziunilor indicate de petiţionară (f.d.23-25).

47. În contrapondere, din declaraţiile lui Morozniuc Vasile reiese o versiune diferită a faptelor, acesta susţinând că, în realitate, el ar fi fost cel agresat fizic de către Morozniuc Ana. Asemenea afirmaţii sunt reflectate şi în procesul-verbal contravenţional întocmit pe numele său, unde se menţionează că şi acestuia i-au fost cauzate vătămări neînsemnate. Aceste două poziţii contradictorii relevă existenţa unei agresiuni reciproce, fapt confirmat

şi de reprezentantul Inspectoratului de Poliţie Orhei, care a raportat că la data de 23 august 2025 a avut loc un conflict fizic între părţi, soldat cu întocmirea proceselor-verbale pentru ambii soţi.

48. Prin urmare, deşi a existat o agresiune reciprocă, Colegiul civil consideră că instanţa de fond corect a impus necesitatea emiterii unei ordonanţe de protecţie în favoarea petiţionarei Morozniuc Ana, având în vedere scopul strict preventiv şi protectiv al unui asemenea instrument juridic. Rolul ordonanţei de protecţie nu este acela de a sancţiona agresorul, ci de a preveni repetarea violenţelor şi de a elimina un pericol iminent la adresa integrităţii fizice şi psihice a victimei.

49. În acest context, Colegiul civil notează faptul că, Morozniuc Ana l-ar fi agresat fizic pe Morozniuc Vasile în timpul altercaţiei nu înlătură caracterul său de victimă. Zgârieturile produse de aceasta se circumscriu unui gest de autoapărare în faţa unei agresiuni anterioare, astfel, cum reiese din ansamblul probelor administrate.

50. De asemenea, instanţa reiterează că existenţa proceselor-verbale contravenţionale întocmite pentru ambii soţi în temeiul art.78[1] Cod contravenţional nu exclude posibilitatea emiterii unei ordonanţe de protecţie. Contravenţia priveşte constatarea răspunderii pentru fapta comisă, în timp ce ordonanţa de protecţie răspunde unui interes imediat şi urgent de garantare a securităţii victimei. Prin urmare, cele două instrumente juridice au finalităţi distincte şi nu se exclud reciproc.

51. Din analiza integrală a probelor, instanţa constată că Morozniuc Ana manifestă o stare reală de teamă faţă de acţiunile lui Morozniuc Vasile, percepute ca ofense, ameninţări, violenţă psihologică şi fizică. O asemenea stare de temere justificată întăreşte necesitatea intervenţiei statului prin măsuri de protecţie efective şi imediate.

52. În continuarea celor expuse, Colegiul civil observă că, relaţiile tensionate dintre părţi nu reprezintă un incident izolat, ci se înscriu într-un context mai larg al deteriorării raporturilor familiale, generate de procedura de divorţ aflată în desfăşurare. Această situaţie amplifică riscul de escaladare a conflictelor, întrucât separarea în sine creează o stare de vulnerabilitate, atât pentru victimă, cât şi pentru copii, ceea ce impune o reacţie judiciară proporţională şi promptă.

53. Colegiul civil apreciază că neintervenţia autorităţii judiciare ar perpetua climatul conflictual şi ar putea conduce la reiterarea actelor de violenţă, contrar principiului securităţii persoanei, consacrat de legislaţia naţională şi de standardele internaţionale privind protecţia drepturilor omului. Prin urmare, emiterea ordonanţei de protecţie se justifică nu doar pentru prevenirea unor noi acte de agresiune, ci şi pentru restabilirea unui minim de stabilitate necesar derulării în condiţii de normalitate a procedurii de divorţ şi a eventualelor litigii având ca obiect minorii.

54. Mai mult, instanţa reţine că măsura ordonanţei de protecţie nu are caracter punitiv, ci unul preventiv, ceea ce justifică aplicarea ei, chiar şi în situaţiile în care există indicii de agresiune reciprocă. Importanţa preeminentă este acordată protejării persoanei aflate în stare de vulnerabilitate şi eliminării riscului iminent, iar nu stabilirii culpabilităţii definitive, care urmează a fi analizată în cadrul procedurilor contravenţionale sau penale distincte.

55. În completarea celor deja constatate, Colegiul apreciază că raportul de forţe dintre părţi, modul în care s-au desfăşurat conflictul şi evoluţia ulterioară a relaţiilor dintre soţi indică preponderenţa unui risc asupra integrităţii petiţionarei. Această apreciere este susţinută de ansamblul probelor administrate, din care rezultă starea de temere reală şi

rezonabilă a lui Morozniuc Ana, precum şi comportamentul manifestat de Morozniuc Vasile, interpretat de aceasta ca fiind ameninţător şi destabilizator.

56. Pe cale de consecinţă, instanţa de recurs consideră că instituirea măsurilor restrictive faţă de agresorul desemnat este necesară pentru restabilirea unui echilibru minimal şi pentru prevenirea unei recidive a actelor de violenţă. Această concluzie este întărită de jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează în mod constant că statele au obligaţia pozitivă de a proteja victimele violenţei domestice, iar măsurile de protecţie trebuie aplicate cu fermitate indiferent de eventualele dispute privind culpa ambelor părţi.

57. Ţinând cont de toate acestea, instanţa apreciază că restrângerea anumitor drepturi ale presupusului agresor este justificată şi proporţională cu necesitatea protejării vieţii, sănătăţii şi integrităţii victimei. Proporţionalitatea este asigurată prin limitarea măsurilor la cele strict necesare prevenirii unor noi acte de violenţă, fără a depăşi ceea ce este indispensabil pentru protecţia efectivă a petiţionarei.

58. În final, instanţa constată că emiterea ordonanţei de protecţie este soluţia adecvată, necesară şi proporţională în raport cu circumstanţele speţei, asigurând atât prevenirea escaladării conflictului familial, cât şi respectarea standardelor naţionale şi internaţionale privind protecţia victimelor violenţei domestice.

59. Analizând argumentele recurentului, instanţa de recurs constată că acestea nu pot fi acceptate, întrucât nu relevă erori de fapt sau de drept care să impună modificarea ori casarea încheieri atacate. Deşi recurentul invocă existenţa unor justificări legate de contextul divorţului şi de presupuse conduite ale petiţionarei, aceste aspecte nu înlătură constatarea situaţiei de risc, reţinută în mod corect de prima instanţă.

60. Susţinerile privind motivele care l-ar fi determinat pe recurent să schimbe lacătul ori reacţiile petiţionarei la acest fapt nu pot justifica prezenţa unui conflict degenerat în acte de violenţă fizică şi psihologică. Instanţa de fond a apreciat în mod adecvat că, indiferent de circumstanţele preexistente, obligaţia legală de a proteja persoana aflată într-o stare de vulnerabilitate prevalează asupra disputelor dintre soţi.

61. Totodată, afirmaţiile referitoare la pretinse intenţii de manipulare a copiilor sau la comportamente imputate petiţionarei au caracter speculativ, nefiind susţinute prin date obiective care să permită reconfigurarea situaţiei de fapt stabilite de instanţa inferioară. Aspectele legate de educaţia minorilor, conduita morală a părinţilor sau influenţarea acestora sunt chestiuni ce se circumscriu altor proceduri judiciare, neavând potenţialul de a înlătura starea de pericol identificată.

62. În ceea ce priveşte înregistrările video invocate de recurent, instanţa reţine că simpla existenţă a unor materiale audio-video nu poate prevala asupra concluziilor procesului-verbal de constatare, a datelor medico-legale şi a evaluării judiciare efectuate în condiţiile legii. În lipsa unei administrări efective şi conforme cerinţelor procesuale, aceste fişiere nu pot fi valorificate în sensul pretins de recurent, iar eventuala lor neanalizare nu afectează valabilitatea măsurilor dispuse, atâta timp cât instanţa de fond a fundamentat hotărârea pe un ansamblu coerent de probe.

63. Cât priveşte invocarea privind contradicţia între partea descriptivă şi dispozitiv a încheierii, se constată că recurentul interpretează în mod izolat anumite pasaje, fără a raporta aprecierea instanţei la finalitatea ordonanţei de protecţie, care vizează prevenirea riscului şi nu stabilirea vinovăţiei în sens sancţionator. Astfel, menţionarea agresiunii

reciproce nu exclude identificarea unui subiect aflat într-o poziţie vulnerabilă ce necesită protecţie imediată.

64. Argumentul privind pretinsa ingerinţă în drepturile părinteşti ale recurentului este, de asemenea, nefondat, deoarece măsurile dispuse sunt temporare, proporţionale şi urmăresc protejarea integrităţii persoanelor implicate. Eventualele impedimente în exercitarea drepturilor părinteşti pot fi analizate în cadrul procedurilor specifice, fără a avea ca efect anularea măsurilor de protecţie, care au un caracter prioritar în circumstanţele date.

65. În ceea ce priveşte critica vizând prezumţia de nevinovăţie, instanţa subliniază că aceasta operează exclusiv în sfera răspunderii sancţionatorii. Ordonanţa de protecţie nu statuează vinovăţia recurentului, ci instituie măsuri provizorii de protejare a vieţii şi integrităţii persoanei aflate în pericol, măsuri care nu depind de finalizarea procedurii contravenţionale. Prin urmare, faptul că procesul contravenţional nu a fost încă soluţionat nu afectează legalitatea hotărârii atacate.

66. În raport cu cele expuse, Colegiul constată că recurentul nu a demonstrat existenţa unor împrejurări care să răstoarne prezumţia de temere legitimă a petiţionarei şi nici elemente care să infirme situaţia de risc identificată de prima instanţă. Criticile sale se circumscriu unor aprecieri subiective şi unor nemulţumiri privind măsurile dispuse, fără a evidenţia o aplicare eronată a legii.

67. În generalizarea celor expuse, Colegiul Civil consideră că totalitatea circumstanţelor relatate mai sus în ansamblul lor, aprecierea juridică corectă a materialelor cauzei, a probelor administrate, a înscrierilor anexate şi raportate la exigenţele legislaţiei în vigoare, determină incontestabil legalitatea şi temeinicia încheierii contestate şi prin urmare este necesar să respingă recursul declarat de Morozniuc Vasile şi să menţină încheierea şi ordonanţa de protecţie emisă de judecătoria Orhei, sediul central din 02 septembrie 2025, fără modificări.

68. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC RM, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Morozniuc Vasile, în persoana reprezentantului, avocat Stăvilă Mihai.

Se menţine încheierea judecătoriei Orhei, sediul Central din 02 septembrie 2025 şi a ordonanţei de protecţie din 02 septembrie 2025, la cererea petiţionarei Morozniuc Ana cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului Morozniuc Vasile.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele colegiului, judecătorul Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Ţihonschi

Mariana Sajin